„V Archivu bezpečnostních složek by chtěl pracovat každý." Archiv bezpečnostních složek – strategický koncept rozvoje

Archiv bezpečnostních složek (dále jen „Archiv") byl zřízen společně s Ústavem pro studium totalitních režimů (dále jen „Ústav") zákonem č. 181/2007 Sb., **o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek** a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Archiv je veřejným archivem podle ustanovení § 42 odst. 2 písm. b) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „archivní zákon") a jeho činnost se řídí, není-li Zákonem stanovena úprava jiná, příslušnými ustanoveními archivního zákona. Ustanovení § 44 písm. d/ archivního zákona říká, že ministerstvo vnitra, resp. archivní správa řídí odbornou činnost Národního archivu, Archivu bezpečnostních složek a státních oblastních archivů a ukládá jim odborné archivní úkoly.

Zákon č. 181/2007 Sb. ve znění § 12 odst. 3 stanoví, že v čele Archivu stojí ředitel, kterého jmenuje a odvolává po projednání s Radou Ústavu pro studium totalitních režimů ředitel ÚSTR. Zde je velmi důležité říci, že po přijetí zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě spadají odborní zaměstnanci Archivu bezpečnostních složek pod uvedený zákon. Zaměstnanci ÚSTR nikoliv. Tato skutečnost přináší do vztahu dvou institucí další z neřešených problémů, které provázejí soužití obou organizací od počátku. Ředitel ÚSTR je služebním orgánem ředitele Archivu a je oprávněn dávat řediteli Archivu příkazy k výkonu státní služby podle zákona o státní službě. Kladu si otázku, co to ve skutečnosti znamená? Dokument „Koncepce rozvoje a dalšího směřování Ústavu pro studium totalitních režimů" z března 2022 doc. PhDr. Ladislava Kudrny, Ph.D., v němž je Archivu bezpečnostních složek věnována jedna strana, tuto odpověď nedává. A ani dvanáctiměsíční působení ve funkci ředitele ÚSTR v této věci nenapovědělo. Ředitel instituce, jež nespadá pod zákon o státní službě, má dávat příkazy k výkonu státní služby řediteli, který pod státní službu spadá? Ve státní správě pravděpodobně lze takové případy (marginální) dohledat, ale nikoliv v archivnictví.

Zákon č. 181/2007 Sb. v § 5 odst. 5 stanoví, že Archiv je účetní jednotkou, jež je součástí rozpočtové kapitoly Ústavu (činnost Ústavu je hrazena ze samostatné kapitoly státního rozpočtu č. 355). Archiv je správním úřadem, který je přímo řízený Ústavem. Činnost, působnost a povinnosti Archivu bezpečnostních složek jsou mj. definovány §§ 12 až 16 zák. č. 181/2007 Sb.

V obecném slova smyslu, Archiv jako paměťová instituce poskytuje archiválie pro výzkum v jeho různorodých interpretacích a pro vzdělávání v jeho nejširším slova smyslu. Zprostředkovává informace, které jsou důležité pro státní správu. Veškeré jeho aktivity od ochrany archiválií, přes jejich digitalizaci, zpřístupňování a zveřejňování slouží paměti (pamětem) společnosti a mohou být pramenem poznání důležitým pro současnost i budoucnost.

Pohled do minulosti

K 1. únoru 2008 na jedné straně mince vznikl Archiv, který svou činností, zaměřením a úkoly spadá do působnosti MV a jako druhá strana téže mince vznikla instituce s badatelským zaměřením na období let 1938 až 1989. Politicky vyhrocená nálada let 2006 a 2007, která vinou všech stran, neumožnila konsensus a shodu v otázce vzniku nové instituce, se na zákonu č. 181/2007 Sb., projevila. A jako z říše snů by již asi byla představa, že minulost nemá být součástí boje stranických aparátů napříč politickým spektrem, obzvláště ve chvíli, kdy se „zkoumání minulosti" objevilo v programu velké politické strany.

Dosavadní ředitelé Archivu bezpečnostních složek:

PhDr. Pavel Žáček, Ph.D. – od 1. 8. 2007 (prozatímní)
Mgr. Martin Pulec – od 8. 1. 2008
PhDr. Ladislav Bukovszky – od 4. 2. 2008
PhDr. Miroslav Urbánek – od 21. 6. 2010 (řídil Archiv z titulu 1. zástupce)
Mgr. Jana Poddaná, Ph.D. – od 1. ledna 2011
PhDr. Zlatuše Kukánová – od 13. 6. 2012 (od ledna 2012 do června 2012 z titulu 1. zástupkyně ředitele)
Mgr. Světlana Ptáčníková – od 26. 4. 2013

Personální obměna pěti ředitelů Archivu v průběhu let 2008 až 2013 (když v tomto období navíc téměř jeden celý rok řídili Archiv pověření zástupci) nesvědčila o personální stabilitě a kontinuitě archivní instituce, jež je navíc ze své podstaty konzervativní. Problém je na první pohled v samotném znění zákona č. 181/2007 Sb., zejména v jeho § 12 odst. 2 („Archiv je správní úřad, který je přímo řízený Ústavem") a § 12 odst. 5 („Archiv je účetní jednotkou a je součástí rozpočtové kapitoly Ústavu"). **Zákon č. 181/2007 Sb., vymezuje na jedné straně povinnosti Archivu, na straně druhé povinnosti ÚSTR. Vnímá je jako samostatné instituce, bez udání společných úkolů (zákon je nevyjmenovává).** Domnívám se, že ze strany vedení nově vzniklého ÚSTR byla od počátku existence zřejmá jasná nevůle, aby se Archiv profiloval jako samostatná, odborně fundovaná instituce, která se řídí archivním zákonem. A od počátku bylo patrné výrazné zasahování do personálního a odborného řízení Archivu (celá léta 2008–2012). Hned na samém počátku existence, v roce 2008 se Archiv (ne)dobrovolně vzdal svých povinností, které mu náleží dle archivního zákona, a které byly delegovány do nearchivní instituce (samotná digitalizace archiválií a rozvoj evidencí). Již v té době v Archivu působili odborníci, kteří by se nade vší pochybnost směle ujali všech povinností, které jim archivní zákon ukládá při komplexní ochraně archiválií, rozšiřování evidenčních pomůcek, a by byli zapojeni do odborné činnosti. (Ti však byli z Archivu postupně odejiti, důvody pro to se vždy našly.) Avšak to by bylo nutné přidělit finanční prostředky nutné k ochraně archiválií a k péči o ně (vč. jejich zpřístupňování) a také k rozvoji evidencí přímo Archivu. **A to je středobodem celé existence Archivu dosud...jeho podfinancování na úkor ÚSTR, a to včetně naprostého finančního nedocenění zaměstnanců Archivu, jejichž průměrný plat patří k nejnižším ve veřejné správě.**

V prvních letech existence byl, nebojím se to říci, Archiv v područí Ústavu. Veřejnost byla seznamována s celou řadou výstupů Archivu, přisuzovaných Ústavu, který si přisvojoval zásluhy. Pokud se vyskytl problém, viníkem byl označen Archiv (causa Jiřího Dienstbiera st., případ zveřejnění zpravodajců ZSGŠ, tragikomický start elektronického archivu v roce 2009, snaha uskutečnit pro Archiv nevýhodné směny budov). Od chvíle, kdy 17. listopadu 2011

vstoupil platnost, ÚSTR si nárokoval suplovat činnost, která byla uložena Archivu v rámci zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu Ústavem (samozřejmě včetně nespravedlivě rozdělených finančních prostředků na tuto agendu).

Pokud se vrátíme k dosavadnímu přehledu ředitelů Archivu je vidět, že v jeho čele stojí od roku 2013 jedna osoba Světlana Ptáčníková. Hned na počátku jejího mandátu došlo za velkého přispění tehdejší Rady ÚSTR pod vedením Emílie Benešové, nového vedení Archivu a ředitelů ÚSTR Pavly Foglové a Zdeňka Hazdry, k přenastavení systému. Tj. za stále platného zákona č. 181/2007 Sb. se Archivu navrátila část jeho povinností vyplývajících z archivního zákona. Archiv se stručně řečeno – začal samostatně zabývat komplexní péčí o archiválie a jejich zpřístupňováním, doplňováním a vytvářením nových evidenčních pomůcek. Ústav bádáním, studiem, vzděláváním i jinými aktivitami, které mu ukládá zákon č. 181/2007 Sb. Za tím vším byla obyčejná lidská snaha osobností v Radě i na straně obou institucí komunikovat, setkávat se a problémy řešit. V rámci Archivu bylo odvedeno množství smysluplné práce, která není tak mediálně přitažlivá, o to více směřuje k jádru věci. Nová situace však byla od počátku a je dodnes kritizována zcela nevybíravými prostředky a urážlivými osobními útoky ve veřejném prostoru některými bývalými pracovníky Ústavu, kteří byli zodpovědní za stav věcí v letech 2008 až 2013. Osočovány a obviňovány byly mimo řady dalších Světlana Ptáčníková, Emílie Benešová a Petruška Šustrová. Neustále se opakují interpelace ze strany poslance ODS Pavla Žáčka, jsou vznášeny nesmyslné požadavky odvolávající se na zákon č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Ve správní rovině dochází ke kolizím s ministerstvem obrany (kam přešlo několik bývalých vedoucích pracovníků ÚSTR a Archivu) v oblasti agendy zák. č. 262/2011 Sb. o účastnících odboje a odporu proti komunismu, což musel řešit i veřejný ochránce práv.

Od roku 2016 může veřejnost pracovat s tzv. eBadatelnou, kde za několik let bylo publikováno obrovské množství digitálních kopií archivních dokumentů. Od listopadu 2022 nabízí eBadatelna přímé prohledávání zpřístupněných archiválií prostřednictvím technologie OCR. Je za tím obrovské množství času, kdy se zaměstnanci Archivu věnovali kontrole digitalizátů, vytváření konvence v rámci uložiště a tvorbě potřebných metadat (což mělo být řešeno o mnoho let dříve digitalizačním pracovištěm ÚSTR). Nutno říci, že s neblahými následky zasahování ÚSTR do úkolů plynoucích Archivu z archivního zákona z období 2008 až 2013 se setkáváme dodnes. Řada archiválií digitalizovaných v období 2008–2013 musí být opětovně odkontrolována (to je nutné činit dnes a bude nutné i v následujících letech) a musí být zdigitalizována znovu, správně, kompletně a bez chyb a nedostatků Pro potřeby (re)digitalizace a následné publikace digitalizátů v eBadatelně byl pracovníky Archivu (jako jeden tým!) vyvinut workflow systému SODA (Správa oběhu a digitalizace archiválií). Rovněž musím zmínit aplikaci IRRIS, díky které se výrazně zlepšil komfort přípravy digitálních kopií archiválií pro badatele.

Samozřejmě i v období let 2014–2021 existovala mezi Archivem a Ústavem sporná témata. Vždy to bylo jednání o rozpočtu objemu přidělených finančních prostředků pro činnost Archivu. Na řadu kompromisů, vyplývajících z existence dvou účetních jednotek a nutnosti rozdělení rozpočtovaných prostředků mezi ně, přistupovalo vedení Archivu jen velmi obtížně. **Avšak vždy se tak dělo, zdůrazňuji, na společném setkání a snaze vedení obou institucí dojít ke kompromisu.**

Z ARCHIVU BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK se za posledních deset let stala sebevědomá paměťová instituce, která si získala velký respekt u široké odborné veřejnosti, badatelů i dalších archivních institucí. Ale především je věrohodným partnerem pro instituce typu Vojenské zpravodajství, Úřad pro zahraniční styky a informace, Bezpečnostní informační služba, Národní bezpečnostní úřad, Bezpečnostní odbor MV a řadu dalších. Ano, jsou to původci archiválií dnes uchovávaných v Archivu. Při všech těchto aktivitách vystupuje Archiv zcela samostatně, v souladu se všemi právními normami, kterými se při své činnosti řídí. A také bez nějakého nutného patronátu Ústavu. V odborné činnosti není závislý na činnosti ÚSTR. Naopak, jak uvedeno, jeho portfolio partnerů a badatelů je výrazně širší.

Současný stav

Co s sebou přinesla výměna na pozici ředitele ÚSTR v květnu 2022 pro Archiv? Několika slovy demontáž hodnot a postupů, které byly ve spolupráci Archivu a ÚSTR tvořeny dlouhých devět let, to vše bez jakékoliv relevantní snahy o seznámení se s nimi a jejich pochopení. Jde o takové déjá vu. Mám pocit, jako bych prožíval něco již dříve prožité. Vedení ÚSTR se dosud neseznámilo s činnostmi a aktivitami Archivu. Vystupuje jen a pouze „z pozice síly", většinou formou emailově podávaných zákazů a příkazů, často zasílaných na vědomí všem zaměstnancům Archivu. V mediálním prostoru rezonuje možnost přestěhovat část Archivu (srovnatelná se snahou vedení ÚSTR směnit budovu Na Struze v období 2010–2012) do budovy, kde by opětovně sídlil i ÚSTR. Nikdo z vedení Ústavu v této věci nejedná s vedením Archivu, nenavrhuje možnosti, neseznamuje s podmínkami, za jakých může být Archiv (dle platných právních úprav) někde umístěn.

Panuje velká obava ze sloučení digitalizačních pracovišť a sloučení IT pracovišť obou institucí. (Mimochodem, takovéto kroky současný ředitel ÚSTR neměl ve své písemné koncepci, se kterou předstupoval před Radu ÚSTR – o Archivu se zde hovoří pouze v několika větách, ze kterých lze nabýt dojmu, že Archiv má být výrazně personálně i finančně posílen.) Zdůrazňuji, panuje obava, protože dosavadní komunikace, jak ji osobně zažívám, je nedůstojná postavení obou institucí (zákon 181/2007 Sb. uvádí dvě instituce, ne pouze jednu). I po dvanácti měsících se odehrává v prostoru bez reálného zhodnocení minusů a plusů, bez možnosti prezentovat výsledky Archivu a všech jeho pracovišť vedení ÚSTR. **To si dosud neudělalo čas, aby Archiv navštívilo.** A přitom deklaruje, že v případě Archivu jde o správní úřad, který je přímo řízen Ústavem pro studium totalitních režimů. Ani Rada si zatím na Archiv čas neudělala, v rozporu se zákonem č. 181/2007 Sb., se o jeho činnost a výsledky aktivně nezajímá a od roku 2023 nepatří ředitelka Archivu mezi účastníky jejího jednání.

Budoucnost

V minulých dnech proběhlá archivní konference v Pardubicích byla dokladem, jakému množství výzev, které plynou z rychlého rozvoje informačních a komunikačních technologií, z digitalizace a nutných legislativních změn, archivnictví čelí. Rovněž Archiv bezpečnostních složek musí být schopen přizpůsobovat se stále měnícím se podmínkám a potřebám všech svých „uživatelů" (badatelé z celého světa, státní správa) a i nadále zajišťovat kvalitní služby. Zároveň respektovat pravidla pro zpracovávání archiválií, využívat nové metody pro jejich ochranu i prezentaci. Aktivně spolupracovat s dalšími archivy, spolupracovat s odbornými a popularizačními institucemi v oblasti dějin

dvacátého století. Být aktivně zainteresován ve vzdělávání o archivnictví a přiblížit jej populární formou různým generacím od nejmladší po nejstarší.

Z mého pohledu je Archiv bezpečnostních složek jako archivní, paměťová instituce s ohledem na agendy, které vykonává důležitější Ústavu pro studium totalitních režimů. Vývoj posledních let mi dává za pravdu. Jde o personálně stabilní služební úřad, který by měl být vzdálen jakýmkoliv politickým vlivům a stranickým (osobním?) zájmům. Je důležitým článkem nezávislé statní správy. S ohledem na roli archivnictví v Československu po roce 1918, s ohledem na zkušenost se vznikem zákona č. 181/2007 Sb., s ohledem na zcela odlišný historický vývoj v okolních zemích a v neposlední řadě s ohledem na dosavadní patnáctiletý vývoj Archivu a Ústavu se domnívám, že není dobré, aby v České republice byla aplikována tzv. polská či slovenská cesta (archiv v područí politicky proměnlivé instituce). Já za správnou považuji tzv. německou cestu (převzetí Archivu bezpečnostních složek Národním archivem).

Zásadně odmítám jakékoli možnosti návratu stavu vztahu mezi Archivem a Ústavem před rok 2013. Mám tím na mysli úvahy o slučování digitalizačních pracovišť a sloučení či převod oddělení informačních technologií a evidencí do ÚSTR. Šlo by o krok nazpět. Kvalita **celého procesu digitalizace** (vč. přípravy, samotné digitalizace a následné kontroly) výrazně stoupla po jejím převedení do lůna Archivu, což ve svém nálezu konstatoval i Nejvyšší kontrolní úřad. **V blízké budoucnosti má být dokončen i vývoj lustrační aplikace a má být připravena pro testování a následné nasazení v běžném provozu.** Je za tím obrovské penzum práce celé řady pracovníků Archivu napříč odděleními. Nemyslím si, že je v zájmu obyvatel České republiky, aby ÚSTR prezentoval tyto aktivity (výsledky) jako své vlastní, nárokoval si na ně finanční prostředky a zdůvodňoval tím nutnost své existence i po roce 2030. Chci jít zcela opačným směrem: uvedené činnosti vyplývají z podstaty věci a archivního zákona. Jejich včleněním do Archivu se proces zracionalizoval. Vše se děje na jednom místě bez mezistupňů a nutné komunikace pracovníků dvou institucí. Usnadnila se koordinace v rámci jedné organizační složky (i o tom je heslo „efektivní stát"). V případě zvolení ředitelem bych v úzké spolupráci s vedoucími oddělení informačních technologií a oddělením ekonomiky a provozu Archivu připravil návrh na rozdělení domén ustrcr.cz a abscr.cz, rozdělení elektronického úložiště a rozdělení výpočetního výkonu pro provoz aplikačních serverů. A to i s ohledem na řešení požadavků na zajištění kybernetické bezpečnosti (v souvislosti s přijetím nové směrnice EU o kybernetické bezpečnosti „NIS2").

Teze „o zefektivňování procesů a ušetření finančních prostředků" osob, které tyto aktivity chtějí převést do ÚSTR, snad mohou libě znít, ale efekt (i finanční) bude zcela opačný a jsem přesvědčen, že s negativním dopadem pro potřeby společnosti. Navíc se vše, prodraží ve chvíli, kdy by měl Archiv přejít do Národního archivu.

I) **Strategie:** Archiv má svou jasně definovanou strategii rozvoje do roku 2026. Šlo to ruku v ruce s plněním usnesení Vlády ČR k Metodickému pokynu pro řízení kvality ve služebních úřadech (srov. https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/metodicky-pokyn-pro-rizeni-kvality-ve-sluzebnich-uradech.aspx). Strategie Archivu je dokument, který vznikal v průběhu let 2021–2022 a definuje jednotlivé strategické cíle:

a) zabezpečit kompetentní a hospodárné uskutečnění státem stanovených odborných agend;
b) zabezpečit další rozvoj IT agend;
c) zabezpečit další rozvoj služeb pro zainteresovanou veřejnost a instituce a vysokou kvalitu interní a vnější komunikace úřadu;

d) zajistit efektivní procesní řízení služebního úřadu a podporovat profesní rozvoj a spokojenost zaměstnanců prostřednictvím kvalitní personální politiky.
Dokument slouží jako hlavní podklad pro tvorbu ročních plánů činnosti a je tak závazný pro všechny určené odpovědné zaměstnance, především vedoucí jednotlivých oddělení Archivu.

Definice těchto cílů, vytvoření jednotlivých sub (specifických) cílů, zhodnocení rizik při jejich dosažení, definice přínosů, definice rizik, pojmenování vazeb mezi jednotlivými cíli, stanovení termínů ad. bylo výsledkem velmi intenzivní spolupráce a komunikace všech jednotlivých oddělení Archivu v horizontu asi šesti měsíců. Jde o komplexní realistické zhodnocení situace a stavu Archivu, které naprosto respektuji, a v případě svého zvolení se jím hodlám řídit.

Následný rozvoj po roce 2026 vzejde z vyhodnocení strategie Archivu 2023–2026 a dále z velmi intenzivní komunikace všech zainteresovaných představených a dalších pracovníků ABS v letech 2025–2026.

II) **Archiv bezpečnostních složek do Národního archivu v roce 2030:** V případě svého jmenování ředitelem Archivu budu neodkladně iniciovat otevřenou diskusi s ředitelem NA, za účasti představitelů odboru Archivní správy a spisové služby MV a vedení Ústavu o podobě převzetí Archivu bezpečnostních složek Národním archivem v roce 2030 a připravit harmonogram prací pro léta 2025 až 2026. V dané souvislosti by s představiteli zúčastněných stran probíhala intenzivní komunikace ohledně všech možných změn (právních, majetkových viz výše) mezi Archivem a ÚSTR, které by mohly ovlivnit tento převod v roce 2030.

Hypotéza: Je na místě varianta samostatného Archivu v rámci archivní soustavy? Myslím si, že Archiv odpovídá velikosti oblastního archivu. Zajímavou úvahou pro Archiv se mi zdá možnost, aby Archiv bezpečnostních složek rozšířil svou působnost i za rok 1989. A stal se, vedle současných úkolů, mj. i archivem bezpečnostních složek demokratického českého státu. Samozřejmě za pravidel, která by byla předmětem fundované odborné diskuse, bez politických tlaků a za široké politické shody. Tedy v případech zrušení utajení u archiválií náležejících do péče bezpečnostních archivů či uplynutí např. třicetileté lhůty by tyto byly převedeny do péče *specializovaného archivu* Archivu bezpečnostních složek (srov. zák. č. 499/2004 Sb., zejména §§ 51 a 52). A samozřejmě, Bezpečnostní sbory a zpravodajské služby ČR by mohly odepřít nahlížení do archiválií a poskytování kopií, opisů a výpisů, pokud by obsahovaly informace i nadále důležité pro ochranu ústavního zřízení, ekonomických zájmů, bezpečnosti a obranu ČR.

III) **Lidské zdroje:** V roce 2022 byl vydán služební předpis č. 8/2022 ředitelky ABS (ze dne 2. května 2022), kterým se stanoví politika lidských zdrojů v Archivu. Jeho účelem je úprava činností v řízení lidských zdrojů v Archivu a nastavení pravidel pro zpracování jednotlivých procesů personálního řízení, které jsou označované jako politika lidských zdrojů (plánování, nábor, výběrová řízení, nástup nového zaměstnance, adaptační proces, úřednická zkouška, vzdělávání, osobní rozvoj, služební hodnocení, práva a povinnosti zaměstnanců, benefity, kárná zodpovědnost, slaďování rodinného a osobního života s výkonem služby ad.). Úkolem představeného je aplikace tohoto předpisu v praxi a jeho kontrola plnění. Budu usilovat o naplnění personální politiky Archivu v uvedeném kontextu.

Pokud se týká platových podmínek, jsou pracovníci Archivu, ve srovnání s pracovníky jiných archivů i všech ostatních organizací státní správy finančně podhodnoceni. Aktivně se budu snažit tento nepoměr narovnat, a to zejména na základě jednání s MV a MF.

IV) **Ekonomika:** Zákon č. 181/2007 Sb. v § 5 odst. 5 stanoví, že Archiv je účetní jednotkou, jež je součástí rozpočtové kapitoly Ústavu (činnost Ústavu je hrazena ze samostatné kapitoly státního rozpočtu č. 355). Rozumím tomu jako **principu spojených nádob dvou samostatných účetních jednotek (Ústavu a Archivu) v rámci jedné rozpočtové kapitoly**. Fundovaní zaměstnanci Archivu byli vždy u jednání o rozpočtu kapitoly. Od loňského roku tomu tak není, Archiv není informován o způsobu nastavení svého rozpočtu, ani se nemůže účastnit žádných diskusí. Ze své pozice zaměstnance Archivu vnímám dosavadní, takřka roční působení vedení ÚSTR jako naprostý despekt ve vztahu k činnosti a působení Archivu uvnitř společnosti. Jako záměrnou snahu o jeho zneviditelnění. Naznačil jsem, že činnost Archivu hodnotím jako pro společnost významnější, než činnost ÚSTR. Archiv se ze své podstaty stará o archiválie v nejširším slova smyslu. **Při snižujících se finančních prostředcích a příp. zachování stávajícího poměru jejich dělení výrazně ve prospěch ÚSTR toho Archiv bezpečnostních složek v brzké budoucnosti nebude schopen.** Kladu si řečnickou otázku: „Je toto záměrem, aby se pak ÚSTR zjevil jako zachránce, který si pod svá křídla vezme Archiv?" Archiv doplácí na finanční politiku ÚSTR a toto bych v případě svého zvolení změnil. Především přímým jednáním o rozpočtu a objemu přidělených finančních prostředků s MF a vedením Ústavu.

Budu také usilovat o to, aby se Archiv ještě více otevřel široké spolupráci a stal spoluřešitelem projektů nejen uvnitř archivní sítě v ČR, ale i v rámci dalších paměťových a vědeckých institucí, v nichž by jeho pracovníci mohli uplatnit své „know how", jež získali za posledních deset let. Ale vždy se tak může dít jen za jasně stanovených podmínek, aby to nijak neohrozilo fungování Archivu bezpečnostních složek a plnění jeho úkolů, které vyplývají z právních předpisů, jimiž se ve své činnosti Archiv řídí v prvé řadě.

T. Bursík

V Čelákovicích dne 25. května 2023 Mgr. Tomáš Bursík